

prejeli smo pismo

Ki nam spati ne puste

Zanimivo bi bilo napraviti anketo, koliko ljudi zbudi motorist s »športnim« (ne)glušilcem, ko rohni po viških ali rudniških cestah ob enih ali dveh zjutraj brez kakršnega koli občutka krivde in odgovornosti. Predvidevali so, da se v Parizu zbudi, kar 40.000 ljudi, če se popelje po dveh ali treh glavnih cestah. V naši občini seveda ne toliko, a vseeno postaja ta pojav kar množičen.

Poleg tako ali drugače preurejenih glušilcev v neglušilce pri težkih motornih kolesih pa se pri manjših oziroma pri najbolj šibkih srečujemo z nadomeščanjem moči in »ugleda« še z dodatnimi posegi v motorjih, da bi bili močnejši in da bi iz še napoli bicikla izvlekli, kar največ čeprav se jim življenjska doba krepko zmanjša. Pa ne samo takšnim skrupulom ampak tudi lastnikom in drugim udeležencem v prometu. Takšna, zvečne ne-registrirana motorna kolesa so namreč še kako nevarna saj nimajo za večjo moč prirejenih zavor, blažilcev, primernih sedežev, krmil itd. Običajno pa tudi voznik tega »inovatorskega« vozila ne poštuje nobenih predpisov. Pridrvi lahko za hrbotom, bočno, diagonalno ali kakorkoli ne glede ali gre za levo ali desno stran ceste, pločnika, križišča, parka ali česa drugega. Za njih je namreč vozišče vse in povsod!

Ko pride do nesreče skušajo ali pa so skušali nekateri tudi pobegniti pod plaščem noči ali zaradi navidezne neznanosti, ker pač nimajo registracije, ker upajo, da jih nihče ne najde.

Ob Dolenjski in Tržaški cesti je spanje že tako moteno zaradi sopihanja težkih kamionov in trenjenja zgradb. Nočne vaje takšnih ali drugačnih motoristov so tako samo še neljubi dodatek k (ne)spanju.

Jakost zvoka motornih koles pa tudi ostalih vozil bi bilo potrebno omejiti in stalno meriti. Ter seveda tudi kaznovati kršilce, kajti od obupnega zavijanja tudi motorist nima prav ničesar, če je normalnih navad in želja. Tistim, ki pa se še vedno udajamo grdim navadam, da bi ponoči radi spali pa bi bilo prihranjeno več energije za naslednji delovni dan.

B. Pogačnik

Nekaj pripomb o novi šoli

Ogledal sem si novo osemletno šolo na Rudniku, tako kot že prva, Oskarja Kovačiča ni zgrajena na primernem mestu, prva celo na nevarnem mestu. Obe sta ob železnici. Pri ogledu sem se pogovarjal s соседom blizu šole, ki mi je povedal mnogo, kar bo in mora zanimati našo javnost z bližnjih KS.

Večji del šolskih otrok mora na poti v šolo – prekoračiti dolenjsko železnico, ki je kar precej prometna. Ob zapornicah čakajo učenci na prihod vlaka in tam je že »narejena oz. utrjena stranska pot za smuk preko tirov, – ki je mikavna že za starejše, toliko bolj še za mlade! Lahko bodo pa nedrzni učenci prečkali progo kje drugje na odprtem mestu, mi je pripomnil drug krajan. Druga pripomba je v tem, da je okolica železniške postaje Rakovnik v tako žalostno – obupnem

stanju saj plevela ali šavja niso pokosili že eno leto. To je že tako visoko, da se težko opazi bližajoča se vlakovna kompozicija. Okrog postaje je prah ali veliko blata, pa tudi drevesa so neurejena. Če si je kolektiv glavne železniške postaje zadal nalogo – redno skrbeti za čistočo postaje, naj bi tudi na Rakovniku storili isto.

Pri novi šoli bo treba urediti pristop k šoli na drug varen način. Potrebno bi bilo napraviti podvoz in ne čakati, da se bo lahko pripetilo kaj hudega. Tu gre za mlada življenja in kdo bo odgovoren za to?

Stanko Skocič

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI STANETA SEVERJA

Obiskali smo Bazo 20

Prvo soboto v septembru je poln avtobus članov Zveze borcev Krajevne skupnosti Staneta Severja odpeljal na letošnji izlet v Kočevski Rog do Baze 20.

Od gostišča Lukov dom smo peš krenili po gozdni vzpetini do kraja, ki je po enkratni posebnosti svojega pomena postal zgodovinski pomnik. Tam nas je pričakal vodič in nam opisal vlogo Kočevskega Roga zlasti od pričetka italijanske ofenzive julija 1942, ko je sovražnik z ogromno vojaško premočjo in sodobno vojno tehniko obkolil ta predel. Vendar je borcem v skupinah uspelo prebiti obroč. Napadalcem niso odkrili zavetja ranjencev z zdravstvenim osebjem in tudi ne zasilnega bivališča našega vodstva v zakriti kraški globlji razvejenega višavja stoletnih nizko zaraščenih gozdov, nešteti vrtač, zasek, dolin in poti.

Tako je bila Baza 20, kot tudi vse druge, postavljena v izbranem prostoru za varnost in nemoteno delo.

Aprila 1943 je posebna gradbena skupina v kraški vrtači postavila prvo barako Baze 20 in do julija 1944 je blizu nje zrastle še 25 barak.

Baza 20 je delovala ob brezhbitni konspiraciji, da je sovražnik nikdar ni odkril. Postala je upravno-politično središče svobodne Slovenije z vodstvenimi organi narodnoosvobodilnega gibanja, ki so bili: IOOF, CK KPS, SNOS, predstavniki AVNOJ, člani propagandnih komisij, uredniki glasil Slovenskega poročevalca, Ljudske pravice in Kmečkega glasa, radiotelegrafska postaja za zvezo med CK KP Slovenije in CK KP Jugoslavije in z radijsko postajo »Svobodna Jugoslavija« v SZ.

Osvetlitev vseh barak je posredovala električna centrala na premog, zlasti v dveh barakah za pisarne.

Še danes je Baza 20 ohranjena v prvotni obliki. V teh barakah smo si ogledali številne fotografije in dokumente o življenju in delu v Kočevskem Rogu med NOB.

V Dolenjskih Toplicah nam je restavracija ROG v lepih, sodobno opremljenih prostorih pripravila zelo okusno kosilo.

Na poti skozi Belo krajino smo se ustavili v Črnomlju, ki je tudi zapisan v zgodovino s prvim zasedanjem SNOS.

Na hribu Griček stoji mogočen spomenik 1250 padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja v Beli krajini. Visoko v nebo se dviga obelisk iz kamna – simbola kraške zemlje, revne kruha, zato pa pogumnih src v volji upora za svobodo.

Lep je bil naš izletni dan, saj nas je v duhu povrnil v tisti čas, ki ga je vsak od nas doživljal kot delček naše skupne odločilne poti med NOB.

R. M.

Parkirišče za zdravstvenim domom Vič

ZAKAJ TAKO?

Ne znamo parkirati?

Fotografije, ki smo jih posneli na ulicah okrog zdravstvenega doma na Viču, povedo več, kot zmore zabeležiti pisalni stroj. Prva in osnovna lastnost večine naših prebivalcev – voznikov – je postala: »Pomembno je, da imam jaz prostor za parkiranje in, da bom storil čim manj korakov do cilja.« Pravičnost ravnanja, upoštevanje zakonskih določil, razmerje do drugih voznikov in pešcev je izbrisano iz voznike in človeške etike.

Ulice in pločniki ob zdravstvenem domu in njihova (pre)zasedenost z avtomobili

So tokrat res prav vsega krivi vozniki? Prometni znaki o prepovedi ustavljanja in parkiranja so jasni. Žal jim manjka oznaka, kje je uradno parkirišče zdravstvenega doma in kako je mogoče pripeljati tja motorno vozilo. Nekateri naši občani so na to prometno in parkirno neprijetnost že opozarjali ustrezne organe in službe. Brez uspeha! Ko smo se pozanimali na komiteju za promet in zveze mestne skupščine, kaj bi bilo potrebno storiti, so nam svetovali, naj zdravstveni dom sam priskrbi primerne znake in jih namesti. Tako bo najhitreje odpravljena ta prometna neugodnost. Njihovemu nasvetu radi verjamemo in upamo, da mu bodo delavci zdravstvenega doma tudi sledili. Njim pa še vozniki.

S. J.

P. S. 15. septembra smo poiskali najbolj sveže informacije o tej drobnji, a očitno hudo zapleteni problematiki. Administrativno zapleteni, da se bomo razumeli.

Lahko se zgodi, da bo 7. 12. minilo leto dni, ko je Zdravstveni dom Ljubljana TOZD Vič izdal naročilnico za nakup tega znaka. Še prej je poiskal najrazličnejša soglasja, pa menda manjka odločba komiteja za promet in zveze mestne skupščine, da dovoljujejo postaviti ta znak. Tako trdijo v TOZD Javna razsvetljava, kjer skušajo rešiti to zanjico tudi delavci komunalne skupnosti naše občine. Ti zatrjujejo, da denar sploh ni problem. Torej se zapleta pri odločbi. Žal nasprotujoča si podatka iz istega komiteja. Neposredni, da znak lahko postavi zdravstveni dom, posredni, da brez odločbe ne bo šlo in, da zdravstveni dom ne more sam kupiti znaka. In pravi: Javna razsvetljava mora resnično dobiti odločbo o postavitvi znaka. Odločbo pa komite izda najkasneje v 14 dneh. Upamo, da bomo lahko kmalu poročali o rešitvi te enostavne, prometne, a hudo odgovorne varstvene zanjice.

Križanka za vas

Kombinacijska križanka

Spodnje besede s pravilnim kombiniranjem razvrstite v lik. V pomoč so črna polja že postavljena na pravo mesto.

2 črki: AN AO DN ET MA RU

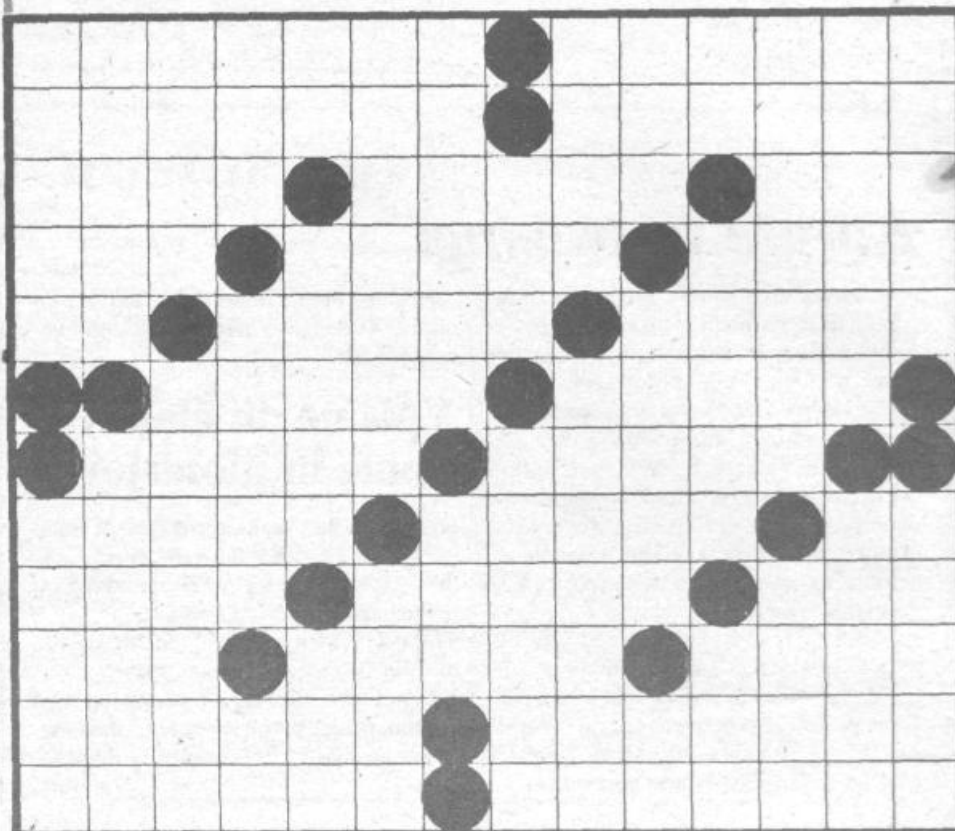
3 črke: AAR AON AZI CAR CES KEJ KIR ONI SRP ULM

4 črke: ADAR ANTI FARA IKAR KLER NEDA UNČA ŽREC

5 črk: AIKEN ANTEJ ARARA ATIKA CAPRI FRANZ HANSA HERTZ INARI ISTER LEICA MAČEK MOIRA RODIN SCOTT SEMIT SIREK STARR TLAKA TNALA TURKI ŽAMET

6 črk: ANONSA ERNEST KARTEL LINDER LOUVRE MUEZIN SCARPA SVITER

7 črk: ATOMIKA LOKATIV PIASTRA PSALTER SIONIST SORDINO TRICEPS TVORNIK

NAŠA KOMUNA

GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (predsednik ing. JANEZ ČEMAŽAR) IN UREDNIŠKI ODBOR – MILAN BUH, VASJA BUTINA, NINA LEGATČOŽ, JANJA DOMITROVIČ (glavna in odgovorna urednica), ANDREJA GOMEZELJ, JANEZ JAGODIČ, FRANC KRUMBERGER, tehnični urednik IVAN ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE – LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON 221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN SDK: 50103-678-51173 – ROKOPISOV IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILO PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA ŠTIRINAJSTEDNEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

VETERINARSKI ZAVOD KRIM GROSUPLJE DE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

ŠTEVILKA DEŽURNE SLUŽBE

TEL. 268-543 – neprekinjeno 24 ur

ŠTEVILKA SLUŽBE OSEMENJEVANJA GOVEDI
TEL. 268-543 (NAROČILA OD 7. DO 8.30)